

Плуг

Автор:

Павло Тичина

Плуг

Павло Тичина

«Плуг» Павла Тичини – поетична збірка, у якій з великою силою духа звучать громадянські мотиви***. Як і для інших поетичних книг, для неї характерна яскрава образність, символізм і наявність авторських неологізмів. Світову славу авторові принесли поетичні збірки «Сонячні кларнети», «Замість сонетів і октав», «В космічному оркестрі», «Плуг», «Вітер з України», публіцистичні видання «З минулого – в майбутнє», «Читаю, думаю, нотую», поеми «Шабля Котовського», «Сковорода», «Похорон друга», «З щоденникових записів». Павло Тичина – поет і перекладач, майстер українського символізму, який створив свій унікальний поетичний стиль – кларнетизм.

Павло Тичина

ПЛУГ

Плуг

Євгену Тичині

Вітер.

Не вітер – буря!

Трощить, ламає, з землі вириває...

За чорними хмарами (з блиском! ударами!),

за чорними хмарами мільйон мільйонів

мускулястих рук...

Котить. У землю врізає

(чи то місто, дорога, чи луг),

у землю плуг.

А на землі люди, звірі й сади,

а на землі боги і храми:

О пройди, пройди над нами, розсуди!

Й були такі, що тікали.

В печери, озера, ліси.

- Що ти за сило еси? —

питали.

І ніхто з них не радів, не співав.

(Огняного коня вітер гнав - огняного коня —

в ночі —)

І тільки їх мертві, розплющені очі

відбили всю красу нового дня!

Очі.

1919

Сійте...

Сійте в рахманний чорнозем

з піснею, грою...

Над долиною низом —

сонце горою!

Робіте – прокинувся вулик.

Тверезить земля: од вас я,

од вас тільки волі —

жодних кривлянь!

Будьте безумні – не зимні.

Нові, по нові марсельєзи!

Направо, наліво мечі —

ставте дієзи в ключі!

Ударте у мідь, обезхмарте!

Вірте (не лірте!), ідіть,

фанфарами крикніть вночі:

дієзи, дієзи в ключі!

1919

І белий, і блок...

І Белий, і Блок, і Єсенін, і Клюєв:

Росіє, Росіє, Росіє моя!

...Стоїть сторозтерзаний Київ,

і двістірозіп'ятий я.

Там скрізь уже: сонце! – співають: Месія!

Тумани, долини, болотяна путь...

Воздвигне Україна свого Мойсея,—

не може ж так бути!

Не може ж так бути, о, я чую, я знаю.

Під регіт і бурю, під грім од повстань

од всіх своїх нервів у степ посилаю —

поете, устань!

Чорнозем підвівся і дивиться в вічі,

і кривить обличчя в кривавий свій сміх.

Поете, любити свій край не є злочин,

коли це для всіх!

1919

На майдані...

На майдані коло церкви

революція іде.

– Хай чабан! – усі гукнули,

за отамана буде.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: https://telnovel.com/tichina_pavlo/plug

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)